

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Secretariaat: Buitenrustplein 21, Voorburg, Tel. 728315

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Zondaggroep I
7 mei 1961

Goedemorgen vrienden.

Op deze bijeenkomst wil ik graag met u praten over verandering van invloeden zoals die de laatste tijd aan het plaatsvinden is.

Het is ongeveer 40 jaar geleden dat het einde van mijn Kali-Yuga begon. Dit is de duistere periode, het ijzeren tijdperk, zoudt u misschien kunnen zeggen en nu zijn wij dus overgegaan naar de Sadhya-Yuga, de gouden periode. In het geloof van mijn volk kende men al vele jaren deze afwisseling van staal, brons, zilver en goud in een reeks, die afdalend is. De duur van een dergelijke periode wordt geschat op rond 2160 jaar. Er zijn echter aan deze komende periode nog enkele andere bijzonderheden verbonden. In het jaar 2105 n.l. is er een cosmisch jaar ten einde. Men zou kunnen zeggen dus, dat de aarde dan t.o.z. van de sterrenhemel praktisch gelijk staat als bij het begin van een ontwikkeling, een z.g. grote periode. Nu vallen al deze perioden dus niet precies samen, maar wanneer zij samenvallen, kunnen wij daaruit conclusies trekken omtrent de gebeurtenissen en de tendenzen.

Laat mij allereerst proberen u aan te geven wat dus het werk is geweest van een Kali-Yuga. Toen deze begon, enige tijd voor Christus'komst, was de wereld aan het einde van haar bronzen periode. Een bronzen periode brengt met zich mee een ontwikkeling die betrekkelijk eenvoudig is, en die sterk geconcentreerd is op goden en op de werking van hogere geesten en krachten, zonder dat men daarop volledig kan ingaan. In het begin van een bronzen periode zal altijd nog een grote eenheid bestaan tussen stof en geest; naarmate het brons zich verder ontwikkelt, komen er grotere verschillen tussen de uiterlijke en innerlijke wereld tot stand.

In de zilveren periode daarvoor, waren stof en geest praktisch wel-één, maar werd nog niet de juiste synthese gevonden; deze was reeds teloor gegaan. Op het ogenblik dat wij in de ijzeren periode komen, krijgen wij te maken met een leer, die alweer tot de volgende periode behoort, dus aan het begin van elke Yuga, komt de leraar die de voorbereidende leringen geeft voor de volgende Yuga. Wanneer hij b.v. als Jezus Christus op uw wereld komt-praktisch aan het begin van Kali-Yuga- zo zal Hij terugkeren aan het einde van Kali-Yuga, omdat alleen zo de Christelijke geest de begonnen lering verder kan ontplooiën. Waar je moet rekenen met alle andere cosmische omstandigheden, geloof ik dat we kunnen stellen, dat deze directe wederkomst waarschijnlijk nog enkele honderden jaren op zich laat wachten en kort voor de evening van de grote Beer ligt, dus rond het jaar 2090.

In de periode, die Jezus dus met zijn eerste leer voorbereidde, ontstond een steeds sterker uiteengaan van geestelijke lering en ontwikkeling en daarnaast materiële ontwikkeling. Dat daarbij de nadruk in vele perioden sterk materialistisch was, doet weinig terzake. In menselijk leven, in menselijk denken gaat het n.l. niet om de nadruk op een bepaalde ontwikkeling in de eerste plaats. Het gaat om de eenheid, die bereikt wordt.

De harmonische wetten die in een Sadhya-Yuga het z.g. twaalfvlak zijn en

daarmee dus een soort esoterische weerkaatsing geven van de dierenriem, zijn in een Kali-Yuga geslonken tot vier. Maar op het ogenblik, dat hernieuwd de godenkracht zich op de wereld gaat manifesteren, worden de nieuwe esoterische wetten aan de hand van het oude twaalfvlak geopenbaard. Deze openbaring is wel een zeer bijzonder werkstuk, waaraan ditmaal dan ook door de Witte Broederschap zeer groot belang werd gehecht en wij kunnen dan ook, naar ik meen, rekenen op een vergroting van openbaring en inwijding in deze richting.

De Kali-Yuga periode onderscheidt zich verder door een technische vooruitgang, die in feite vaak stilstand is. Om u een voorbeeld te geven: Rond de jaren 1500 leefde men nog aan de hand van wetenschappelijke thesen en veronderstellingen, die rond 500 v. Christus waren opgesteld en die door verschillende filosofen naderhand verder waren geformuleerd. Het moest ruim 1700 worden, bijna 1800, voordat er enige beweging kwam in deze wetenschap.

Alle godsdiensten van de afgelopen Kali-Yuga zijn gebaseerd op vroegere godsdiensten en hebben een groot gedeelte van hun ritueel, hun denken en zelfs indirect van hun theologie, ontleend aan vroegere filosofieën en plechtigheden, vroegere inwijdingen.

Gedurende de periode dat alles dus duister is, blijven er bepaalde kleine lichtsporen bestaan. Deze zijn als een zilveren of gouden draad, die door de eeuwen heen wordt getrokken en brengen voor elk mens weer de mogelijkheid om in de beperkingen van de Kali-Yuga periode toch iets van het innerlijk licht te ontvangen, maar zelden of nooit vindt de mens de mogelijkheid om stof en geest met een dergelijk pad in volledige harmonie te vinden.

Nu begint dus de Sadhya-Yuga en in de afgelopen periode van 40 jaren, de periode van verwarringen nog, zouden wij kunnen spreken van een niemandsland. Het begin van een gouden tijdperk kan nooit worden gekenmerkt door een directe en absolute ommekeer. Eerder is het een pogen om oude en nieuwe stellingen gezamenlijk te brengen tot een verandering en samengaan.

Zo verwacht niet, dat nu opeens over heel de wereld de gouden periode kenbaar is. Zij komt voor de meeste mensen langzaam naderbij en manifesteert zich eerder in een vergroting van incarnaties van hogere geest, dan in een directe verandering van uw stoffelijke omstandigheden.

De kern van de afgelopen periode was het grote verschil tussen stoffelijke en geestelijke beleving; het kenteken van de nieuwe periode, de versmelting van stoffelijke en geestelijke beleving, iets wat in het huidig concept waarschijnlijk nog vele moeilijkheden zal baren. Er kan in een gouden tijd geen verschil zijn tussen esoterische kennis en wetenschap. Er kan geen verschil zijn tussen een vakbeoefening en magie. Er kan geen verschil zijn tussen godsdienst en godsbeleven en inwijding, want deze dingen zijn alle volledig vervlochten en gelieerd.

De uiterlijke wereld zal dan ook steeds sterker moeten beantwoorden aan de innerlijke wereld en de 12 wetten, die elke gouden tijd beheersen, zullen tot uiting moeten komen aan de hand van de wetten, die de oude periode dus heeft nagelaten. Eén van de grotere werken op dit terrein heeft men kunnen vinden in wat men verkeerdelijk later de theosofie heeft genoemd. Een beperkte en vaak niet volledig uitgewerkte openbaring, waarin o.m. de wetten van cyclisch verschijnsel, oorzaak en gevolg worden uitgedrukt met daarnaast reeds enkele beperkte wetten van harmonie en evenwicht.

Ik hoop, dat mijn onderwerp voor u niet te vervelend of te abstract wordt, maar ge moet goed begrijpen, tot nu toe hebt ge dus aan de hand van deze wetten die geuit zijn en voor een groot deel erkend, normaal geleefd als mens. Ge zijt tot voortdurende strijdigheid gekomen misschien tussen innerlijke en uiterlijke wereld, maar ge hebt u daarbij voortdurend op de uiterlijke wereld gebaseerd of alleen op de innerlijke. Gij hebt daarbij oorzaak en gevolg beschouwd als een directe reeks van resultaten in uw eigen stoffelijk leven of, zo ge al gelooft, aan de cirkelwet, de reïncarnatie, aan een uitwerking van een dergelijke reeks gevolgen in een volgend stoffelijk bestaan.

Deze feiten waren in de afgelopen tijd ongeveer juist. Nu echter verandert dit. Allereerst mag gelden, dat oorzaak en gevolg in de nu voor u aan gebroken periode, niet meer gescheiden kunnen worden in geestelijke en stoffelijke waarden, maar dat geestelijke oorzaken onmiddellijke stoffelijke gevolgen

kunnen hebben, zo goed als stoffelijke oorzaken onmiddellijk en dus zonder vertraging, geestelijke resultaten en gevolgen met zich brengen.

Het is belangrijk, dat u beseft hoe het opheffen van deze scheiding voor de ontwikkeling van de mens een grote schok betekent. Tot op heden heeft hij gemeend, dat hij op zijn-hoe heet dat-akkertje, zijn gemak, rustig kon nadenken over een bepaald probleem, innerlijk een bepaald besluit nemen, en dan rustig enkele jaren besteden om zijn materie hiernaaraan te passen. Maar die tijd wordt steeds korter. De periode, die u blijft, als traagheid tussen geest en stof, is steeds kleiner geworden. Het zal zo ver komen dat een bereiken van een innerlijk begrip of een innerlijk besef, ja zelfs een innerlijke beleving, een onmiddellijke stoffelijke voortzetting daarvan vraagt, terwijl omgekeerd elke stoffelijke daad en handeling, die innerlijke gevolgen heeft, een onmiddellijk vastknopen van een geestelijk beleven zal vereisen. Op den duur worden deze gelijktijdig en eerst wanneer deze gelijktijdigheid optreedt, kan de grote wet van deze tijd n.l. der harmonische trappen of staffeling, tot uiting komen. Deze wet zegt, dat al wat bestaat in het heelal, gegroepeerd is als, vergelijkend, in octaven. Er zijn dus getallen-waarden die steeds terugkeren en die in zich alle dingen dragen van vloeistoffen en gassen en mineralen af, via planten en dieren tot het werkelijke menselijke leven. Daar waar één van deze tonen wordt aangeslagen in de mens, zal zijn totale omgeving, zo ver behorend tot de zelfde toon, direct en sterk reageren. Om in een muziekvergelijking te blijven volgens uw termen, ook elke terts zal reageren. Er ontstaat dus een verheviging van directe inwerking van de mens op dit lagere leven, de lagere incarnaties, en zelfs wat hij noemt dode materie.

Maar ook naar boven toe geldt precies hetzelfde. De mens zal veel sterker vanuit zichzelf haast bewust echo's wekken in de geest en zal niet meer in staat zijn op den duur, eigen trilling en wezen geheel van de begeleidende verschijnselen te onderscheiden zover dit het stoffelijk en laag-of vormkennend geestelijk leven betreft.

Zo komt tot uiting, dat alle dingen in de schepping hun eigen ordening kennen. Wij noemen dit wel de wet der rangen of der standen. Een wet van rangen of van standen betekent niet een reeks van verschillen, die worden aangeduid, maar betekent een reeks van groepen, die elk op zichzelf een volledig harmonische werking betekenen gaande van de grofst stoffelijke werkingen en zelfs de laagst geestelijke sferen tot de hoogste toe.

Wanneer u tot een andere rang of stand zoudt gaan behoren, treedt alleen een andere staffeling op, maar de bereikingsweg blijft uiteindelijk gelijk; ook u hebt uw weerkaatsing in het diepste en in het hoogste. Het gevolg is, dat wij te maken krijgen met een viertal hoofdgroepen van elk onderscheiden ontwikkeling, waarbij elke groep een totale doorsnee vormt over de op uw aarde bestaande vormen van leven en materie.

Het is niet mogelijk, dat deze groepen dus de weg van een ander gaan a.h.w. of de invloeden van anderen vinden, maar gezamenlijk zijn zij als de 4 delen van een vrucht, die men tweemaal heeft doorgesneden. Brengt men hen samen, dan heeft men, zover het uw wereld betreft, een beeld van de totale harmonie en de totale cosmische ontwikkeling. De begrenzing naar het midden toe, je zoudt dus zeggen de scherpe kant van de parten, zoudt ge kunnen vergelijken met de cosmische waarden, die voor elk der delen gelijk is, maar die voor elk van hen verschillend gericht lijkt, omdat zij n.l. zolang zij niet samen zijn, van elkaar divergeren, dus uiteengespreid zijn.

Mag ik aannemen dat u nog steeds kunt volgen wat ik bedoel? Nu is deze lijn, dus die schijnbaar divergeert, die schijnbare verandering van richting en het streven naar het goddelijke, dus alleen door contacten in geest en stof op te heffen. Dit kan uiteindelijk weer voeren tot rituele eenwordingen, maar dit zal, gezien de ontwikkeling van uw huidige wereld en maatschappij, nog ver weg liggen. Echter kan daarnaast reeds nu een gezamenlijk streven of pogen worden gevonden en dat is volgens de huidige maatstaven reeds wel mogelijk. Wanneer dus steeds sterker deze vierheid in de schepping tot uiting komt, zo zal blijken dat men juist door samen te werken met hen, die

schijnbaar uw tegendelen of tegenstellingen zijn, zeer grote en goede resultaten bereikt zullen kunnen worden.

Wat meer is, men zal in zeer vele gevallen ontdekken, dat deze samenwerking plus een samenwerking van anderen, die men zelve dus geheel niet als enigszins parallel heeft beschouwd, zal voeren tot een volkomen gelijk doel. Het doel van de Kali-Yuga is de goddelijke harmonie in een kenbare en beleefde vorm tot uitdrukking brengen, haar in de juist gevormde materie uitdrukken, dus in de juiste afmetingen uitdrukken, en haar binnen deze afmetingsstructuren om te vormen tot een direct contactpunt met de godheid.

U weet, dat er lang geleden een Atlantis geweest moet zijn, de tijd dat Poseidonius, zoals de Grieken hem noemden, regeerde over dit rijk. In Atlantis ontwikkelde men bepaalde afmetings-verhoudingen. Deze afmetingsverhoudingen bestaan vandaag de dag nog wel o.a. als ik me niet vergis, in een werkje van een bouwkundige Pollius Assilius, die in Rome met zijn Griekse broeder, die zich Polio noemde als onderscheid, een reeks van deze perfecte afmetingen heeft neergelegd.

Al deze afmetingen en deze verhoudingen zijn niet alleen bedoeld om b.v. de structuur van een pyramide te verklaren, -hoe goed zij ook als inwijdingstempel gebruikt kan worden- zij zijn eerder bedoeld om aan te geven op welke wijze de 4 harmonische factoren binnen een gouden periode, de 3 harmonische factoren binnen een zilveren periode en de mogelijke tweeledige harmonie in bronzen en ijzeren periode, dus toch kunnen worden gebracht tot een zo perfect mogelijk bereiken, een zo groot mogelijke uitdrukking van de cosmische kracht.

Deze formuleringen, die ongetwijfeld weer zullen herleven, hebben dan ook voor uw wereld, vrienden, o.m. de betekenis dat zij de menselijke verhoudingen zullen gaan weergeven en dat men dus aan de hand van de formuleringen weer zal kunnen komen tot de perfect harmonische benadering van al hetgeen men in zijn eigen wereld en leven kent.

Een grote reeks van ontwikkelingen en veranderingen dus, die hier voor u liggen en die uw eigen tijd gaan beïnvloeden. Nu kan men voor de mens niet zeggen op welke wijze hij precies zal moeten reageren. Dit is grotendeels afhankelijk van zijn eigen instelling, zijn eigen bewustzijn, ja zelfs de groep van bewustwording waartoe hij behoort. Zo kan ik u alleen trachten uit het voorgaande een ondergrond van gedachten te geven; een ondergrond van gedachten, die u dan zelf moet uitwerken volgens uw eigen wijze en denken.

Ik hoop, dat u dit niet vermetel vindt van mij, ik neem aan dat gij zelf daarover wilt nadenken en zo gij in staat zijt tot conclusies te komen, deze zo nodig zelf op de proef zult stellen.

Onthoudt dus voor uzelf, dat de kern van deze tijd en dit leven is; de verwarring ontstaan door het vormen van nieuwe harmonieën. Voor uzelf is het boven alle dingen belangrijk elke innerlijk gevoelde harmonie een uiting, een uiterlijke uitdrukking te verschaffen en geen enkele uiterlijke harmonie te zoeken zonder daarvoor een innerlijke weerkantsing te vinden. Wanneer gij materiële wensen hebt, zo zult gij moeten trachten om daarvoor een geestelijk evenbeeld te vinden, want slechts wanneer men het innerlijk leven en denken in harmonie brengt met de uiterlijke verschijnselen, onttrekt men zich aan de verwarring en komt men daarvoor in de plaats tot een stoffelijk en geestelijk gelijktijdig uiten en dat zover mogelijk, omdat de condities inderdaad benaderen wat men begeert.

Iemand die rijkdommen verlangt in de stof, zal ongetwijfeld zich tevens op de rijkdommen van de geest moeten concentreren. Iemand die stoffelijke macht verlangt, zal zich moeten concentreren op geestelijke krachten, om zo macht te ontvangen. Dit zijn voorbeelden, u moet zelf nagaan wat er voor u uit te bouwen is.

Juist door stof en geest in zo groot mogelijke harmonie en gelijktijdig in zo groot mogelijke vrijheid van eenzijdige beïnvloedingen als b.v. zuiver stoffelijke begeerten en behoeften of zuiver geestelijke begeerten en behoeften, te openbaren in de wereld, zal men deelnemen aan de heersende krachten. De heersende kracht, die voor uw tijd Aquarius wordt genoemd, zoude ge kunnen

zien als iemand die hierbij leiding geeft. Wanneer wij in onszelf de juiste harmonie produceren, de juiste harmonie tot uiting brengen, zo volgt hieruit dat wij gedragen worden op de kracht van de komende hoerser.

Nu is elke ontwikkeling in de cosmos als een golfbeweging. Op dit ogenblik stijgt de komende kracht van de gouden periode a.h.w. langzaam maar onophoudelijk omhoog, zoals de zee doet bij vloed. Zo kunt gij, wanneer gij in harmonie zijt met deze kracht, gedragen worden door haar momenten; ge kunt worden opgevoerd tot hoogten, dank zij de kracht die u draagt. Elke harmonie in een stijgende periode als de huidige, betekent dat men tot een hoger bereiken in staat wordt gesteld.

Degenen die in deze dagen onnoemelijk veel hechten aan bezittingen, onverschillig of deze emotioneel of materieel of financieel zijn, zullen ontdekken, dat er voor hen veel gevaar voor verarming bestaat. Wie zich eenzijdig hecht in de cosmos op dit ogenblik, beperkt daarmee zijn eigen mogelijkheden en vergroot n.l. de strijdigheden in zijn leven. Slechts indien wij te maken hebben met een aanvaarden van de heersende toestand en een samenwerken van innerlijk begeren en uiterlijk begeren, innerlijke kracht en uiterlijke kracht, innerlijk vermogen en uiterlijk vermogen, kan men komen tot de perfectie, die voor de mens nu is weggelegd, n.l. het zichzelf overtreffen, het voorbereiden van betere incarnaties op deze wereld, het voorbereiden vooral ook van grotere evenwichtigheid op de wereld en gelijktijdig in zich een zodanig harmonisch contact, dat kan reiken tot het groot-goddelijke via zijn eigen weg, dat hij daaruit later geestelijk het hoogste bewustzijn zal kunnen putten en, zo hij al terugkeert tot de aarde, dit zeker niet meer zal doen als een gewone mens.

Het is moeilijk om al deze samenhangen voor u duidelijk te maken. Het is b.v. zo, dat de godheid, de schepper, de demiurg, eigenlijk een directe werking is voor uw aarde alleen. In het Al zijn andere werelden en planeten, die elk voor zich een soortgelijke golfbeweging doormaken en deze is wat de stoffelijke tijd betreft, in een bepaalde relatie te brengen tot een golfbeweging uitgaand van het middelpunt van uw huidige aarde. De contacten zullen over het algemeen optreden in z.g. gulden perioden, maar eerst nadat zij in verval geraken. B.v. legenden: Goden bouwen de pyramiden, goden regeren over bepaalde rijken, goden komen uit de hemel en stijgen weer tot de hemel op. Het zijn overleveringen uit dergelijke tijden nog gebleven.

Wanneer gij nu beseft, dat u eerst in uw eigen aardrythme zult moeten leven voordat hogere invloeden voor u ook maar enige betekenis kunnen krijgen, zeker hogere invloeden uit andere delen van de cosmos, zo zult gij u zeker gaan richten op het verwerven van een perfecte harmonie met uw eigen deel van de wereld en u zult deze harmonie dan later uitdrukken door een zo harmonisch mogelijke eenheid van streven en beleven met uw tegenstellingen in de wereld.

Hebt ge dit alles enigszins kunnen bevatten, dan zult ge voor uzelf daaruit conclusies gaan trekken; conclusies die alleen uw eigen leven kunnen berocren; en gij zult daarbij uw godheid dus niet meer zien als een onveranderlijk iets, maar eerder als een kracht, die voortdurend verandert door de facetten van de tijd, ontleed a.h.w. door het prisma van Cronos, wordend tot een gespreide reeks van verschijnselen; en gij zult leren dat het voldoende is de eigen baan terug te volgen om het ware licht te vinden, maar dat het niet noodzakelijk is om eerst al wat door dit prisma gespreid in kleuren en strepen wordt geopenbaard, afzonderlijk door te maken. Want Sadhya-Yuga brengt ook in de bewustwording een nieuwe formule van eenheid; n.l. het gouden licht kan geboren worden uit elke aanvaarding van eigen wezen op een wijze, die niet disharmonisch is met de verdere wereld. Elke intensivering van harmonie met wereld en geest brengt ons niet meer dichter tot die wereld, maar dichter tot het gouden licht.

Ik zal hiermee voor heden, vrienden, volstaan, ofschoon het zeker niet onmogelijk is, dat ik nog verder terugkom op deze onderwerpen, wanneer mij daartoe tijd en gelegenheid wordt gegeven. Voor heden ben ik u zeer dankbaar dat u mij hebt willen aanhoren. Ik hoop dat u deze inleidende begrippen zelf zult overdenken en geef nu het woord over aan een volgende spreker. Een aangename zondag allen.

:--:

Zo, vrienden, goedenmorgen.

Ja, nu aan mij dan om te proberen deze zienswijze van een wat westers, meer aan uw eigen tijd aangepast, commentaar te voorzien.

Dat is niet zo makkelijk als u misschien zou denken, omdat de stellingen die ontwikkeld zijn eigenlijk de hele wereld omvatten. En wie de wereld in 5 woorden probeert samen te vatten, drukt meestal alleen zichzelf uit en vergeet de hele wereld. Dus houd me ten goede wanneer ik onvolledig ben en heel wat buiten beschouwing laat.

De gedachtengang, dat er een nieuwe tijd is, heeft u allang kunnen accepteren, naar ik meen. Dat er grote veranderingen op komst zijn, zal u eveneens duidelijk zijn. Een van de meest opvallende feiten is wel het betoog van onze vriend omtrent de harmonie, het éénworden weer van stof en geest. Nu kun je dat natuurlijk op duizend en één manieren gaan uitleggen en ieder voor zich zal dat op zijn manier dan ook moeten doen, vind ik, maar waar het op neer komt is dit: Tot nog toe heb je eigenlijk in jezelf een soort uitwijk-mogelijkheid, hè; wat je aan de buitenkant nu niet kunt of niet wilt, of wat niet meer aanvaard wordt in de wereld buiten je, dat berg je binnen in jezelf op, je maakt dat tot een soort persoonlijke eredienst, een eredienst die het gouden kalf kan betreffen net zo goed als wat anders hoor, want wat dat betreft is menigeen als de ezel die Apuleius zo mooi beschreef; maar goed we hebben dan in ieder geval die innerlijke uitwijkmogelijkheid.

Wanneer nu echter, volgens deze stellingen van onze vriend, op een gegeven ogenblik de binding tussen stof en geest a.h.w. sterker wordt, dan krijgen we met het verschijnsel te doen dan ik niets meer in mij zelf kan verbergen zonder het te uiten. Zou ik dat toch doen, dan val ik a.h.w. uit de pas, dan stoot alles wat in die tijd is; alle onaangenaamheden die daar in kunnen bestaan, komen op me af; dan moet ik daar stoffelijk en geestelijk allerhand konsekwenties van ondergaan.

Je zou dus kunnen zeggen, dat dat niet alleen een kwestie is van harmonie, maar ook van waarheid van leven. Die waarheid van leven is op het ogenblik praktisch onmogelijk. U moet me niet kwalijk nemen dat ik dat zo zeg, maar de mensen hebben een zo ingewikkelde wereld gecreëerd, dat ze het vertikken aan te nemen dat iets wat belangrijk en waar is, eenvoudig zou kunnen zijn. Het gevolg is, dat ze bewust of onbewust juist grote verschillen en spanningen in stand houden. Als onze vriend zegt dat dat niet meer kan, dan betekent dat dat die wereld moet veranderen, maar hij geeft zelf toe, dat die verandering van de wereld nog wel een tijdje aan kan lopen. Hij spreekt over het jaar 2105. Dus als je dat van heden uit berekent, nu ja, dat maken de meesten van u toch niet meer mee zou ik zeggen, tenminste niet op aarde.

Hoe interessant ik zijn betoog ook vind als een verklaring van wat er nu gaat gebeuren en wat hij, het gouden tijdperk zullen we maar zeggen, noemt, zo lijkt het mij toch verstandiger dat we eventjes de voetjes op de grond en het hoofd ook een beetje in eigen tijd houden en dan lijkt het me dat hij een paar punten heeft aangehaald, die voor iedereen nu op het ogenblik belangrijk zijn.

Het eerste is, dat een eenheid van denken en ~~st~~even innerlijk en uiterlijk zo gunstig mogelijke resultaten brengt. Dat is inderdaad waar. Hoe meer je je eigen wezen en je eigen persoonlijkheid laat opgaan dus in een bepaald streven, hoe groter de kans dat het op de juiste manier tot uiting komt. Wanneer je verschillen gaat maken tussen iets wat geestelijk is, hoog geestelijk en iets wat stoffelijk is, dan zul je nooit komen tot een volledig streven, want een mens die alleen het hoog geestelijke nastreeft, die probeert zijn stof mee te slepen en die stof vertikt het. En iemand die denkt aan allerhand hoog geestelijke waarden en dan uiteindelijk toch materieel moet gaan streven, die loopt al eveneens vast, want hij voelt zich schuldig omdat hij dan zijn geestelijke principen hier en daar toch een beetje moeten laten schieten. Als het niet juist is, dan mag je het vertellen.

Wat is dus eigenlijk het eerste, dat voor ons belangrijk is? Dat we

in onszelf gaan leren begrijpen, dat zolang het doel juist is van ons streven, het niet belangrijk is of het in de stof plaats vindt of in de geest. Dat alles in ons streven dat niet ten nadele van anderen, maar zo mogelijk ten voordele van anderen of mede ten voordele van anderen gebeurt, ongeacht wat er dan misschien aan zakelijke, wettelijke of organisatorische kwesties aan vast zit, zo aanvaardbaar is, dat we het totaal van onze geestelijke krachten en onze geestelijke vermogens daarbij kunnen inschakelen.

En het tweede punt dat me daaruit schijnt voort te komen, is eigenlijk hetzelfde in omgekeerde vorm: Wanneer ik nu al erg hoog geestelijk wil zijn, dan zal ik toch moeten proberen om dit streven ook stoffelijk een uiting te geven. Ik kan niet geestelijk naar harmonie streven en gelijktijdig een ander een klap op zijn kop geven. Dat is in die vroegere periode heel logisch en nuchter geweest, die schijnbare tegenstelling kan nu nog bestaan, maar wanneer wij goed willen streven, dan moeten we ook dat zien uit te schakelen. Wanneer we naar harmonie streven, naar samenwerking streven, enz., dan moet dat in de stof zowel als in de geest gaan en dan voel je jezelf misschien wel eens een heel klein beetje als een padvinder, omdat je iedereen maar probeert te helpen en te steunen, maar dat is toch de enige manier om geestelijk die toestand te krijgen waardoor je de geestelijke kracht en de geestelijke steun ervaart.

Op dezelfde manier lijkt het me op het ogenblik dus, gezien de tendenzen waar onze vriend het over had, niet nodig om al te veel verschil te maken tussen leven en dood, oftewel de overgang, dus geestelijk bestaan en stoffelijk bestaan. Want alles wat je in de geest kunt doen, kun je in de stof uiten; niet op de geestelijke manier misschien, maar je kunt het in de stof tot uiting brengen en je kunt dus in de stof al hetgeen geestelijk aanvaardbaar en begeerlijk lijkt, wel degelijk zo uitdrukken dat je daardoor mede de werelden van de geest, zelfs hogere werelden dan je geestelijk onmiddellijk betreden zouwt, dus kunt beroeren en beïnvloeden.

Omgekeerd, wanneer je in de geest bent, zal het je zeer waarschijnlijk blijken, dat je geestelijke strevingen en werkingen in harmonie met het leven ook in de stof zult moeten uiten en wanneer ik in de geest aan het werk ben, dan heeft dat stoffelijk bepaalde resultaten.

Nou ja, de tijd begint een beetje te slinken zo langzamerhand, we hebben niet zoveel tijd meer over, maar ik geloof toch, dat dit wel verhelderend werkt of niet? Moot u eens luisteren, nu kunnen we wel praten over die gouden eeuw die is begonnen, maar per slot van rekening, onze vriend vertelt, dat er net een ijzeren eeuw afgelopen is en we zullen er nog wel wat van hebben overgehouden. Er zitten er hier heel wat bij, die van voor 1911 waren. Ja, nu moet u eens luisteren, die oude invloeden zijn natuurlijk in uw wezen mee verwerkt, daar kunt u niets aan doen, dat is nu eenmaal zo. Wat gaat u nu dus stellen voor uzelf, als u verstandig bent in deze tijd? Een bepaalde mate van zelfzucht is voor yelen onvermijdelijk. Zolang dit binnen de perken blijft, dus niet wordt een zelfzucht, die anderen a.h.w. ten onder brengt voor zichzelf, behoeven we dit niet te bestrijden. Maar als we van de komende periode en stromingen en wat erbij hoort gebruik willen maken, dan moeten we proberen om ook dit streven voor onszelf, wat er altijd toch bij te pas komt, zo tot uiting te brengen dat we andere mensen niet in hun vrijheid van streven, leven en denken belemmeren, punt 1.

Punt 2: Dat wij altijd datgene nastreven waar we het in de materie en in de geest wel over eens zijn.

In de derde plaats: Dat we moeten leren zoveel mogelijk, lijkt mij tenminste, de kracht van de gedachte, de kracht van de daad en in deze tijd zou het helemaal geen kwaad kunnen om er eens een tikkeltje magie bij te doen zo hier en daar, als het maar witte blijft, te gebruiken om niet alleen de wereld te verbeteren, maar ook onszelf en zelfs ons eigen lot. Het feit dat we in zo'n periode met allemaal verwickelingen zitten, maakt het verder praktisch onmogelijk ons zorgen te maken alleen op stoffelijke of alleen op geestelijke gronden. Alleen wanneer die twee dingen parallel lopen, dan deugt er zeker iets niet; maar als ik van binnen het gevoel heb dat het wel zal gaan en van buiten dat het niet kan, dan moet ik proberen dus m'n stoffelijke mening

zover te herzien, dat ik met die innerlijke gevoelens, dit innerlijk aanvoelen dus, zo sterk mogelijk in overeenstemming kom, want dan komt er werkelijk een goed resultaat.

Ja, wat wil je daar nog meer van zeggen? O ja, mag ik u nog een raad geven? Wanneer u nu op het ogenblik met problemen, met zorgen, met verlangens, met innerlijke en uiterlijke moeilijkheden zit, loop niet te hard van stapel, want wie op het ogenblik een beetje geduld heeft, die wordt zowel geestelijk als stoffelijk door de omstandigheden eigenlijk gedragen. Maar wie geen geduld heeft, die gaat, zonder dat hij het weet, tegen de invloeden van de tijd in en dan heeft hij grote kans dat hij z'n nek breekt. Nou ja, figuurlijk natuurlijk hoor, maar het is toch onaangenaam.

Dat zal ik u dan ook nog even uitleggen en dan ga ik langzamerhand plaats maken voor de laatste spreker. Kijk eens, nu op het ogenblik zou je een mens kunnen vergelijken met een bootje en de gebeurtenissen zelf zou je kunnen vergelijken met de getijden, met de stroom. Dan begrijp je wel, als je het getij mee hebt, de stroom dus mee hebt, maar je hebt de wind tegen, dat je te maken krijgt met golfslag of met deining of hoe je het noemen wilt. We zijn over het algemeen nu niet direct oceaankruisers in geestelijk en stoffelijk opzicht. Ja, degenen die het geestelijk zouden moeten zijn, die zijn het meestal niet en degenen, die er stoffelijk op beginnen te lijken, doen alles om er vanaf te komen.

Laten we nu zeggen: we zijn notedopjes, dan begrijpt u heel goed: dat notedopje moet altijd, -ja, het klinkt misschien heel gek-maar het moet altijd met de kop of de kont op de golfslag, op de wind liggen. Wanneer je nu een doel ziet dat opzij ligt, dan kun je daar nooit regelrecht op af stevenen, want wat gebeurt er, je wordt door de golf opgepakt en je kent het, je slaat om. Om dat te voorkomen mag je dus nooit proberen om haastig iets te doen. Begrijpt u wat ik bedoel? Stoffelijk niet en geestelijk ook niet. Je moet eigenlijk voor jezelf zeggen: Nu ja, zoals de dingen komen, de veranderingen komen, zullen ze goed zijn, maar alles wat ik voor mezelf nu in m'n hoofd heb aan belangrijke wijzigingen en belangrijke beslissingen, daar ga ik eigenlijk zo'n beetje in de kreeftengang op af. Alleen wanneer ik zeker ben dat ik vlakbij m'n doel zit, dat ik zou kunnen zeggen: nu heb ik het, nu zit het goed, dan kan ik er direct op ingaan en dan moet ik het heel vlug doen, want anders komt er nog een golfslag en dan lig ik vlakbij het kantje nog in het water.

Dus het is werkelijk, vrienden, op het ogenblik zo: laat je niet drijven door een zucht om nu ineens de zaak te veranderen of zo, houdt er rekening mee dat de omstandigheden ook een heel grote rol meespelen en dat de cosmische ontwikkeling en de stromingen die dus op die wereld afkomen uit de geest, die materieel antwoord vinden daarin, heel vaak iets zouden kunnen doen mislukken wat je met een beetje meer geduld wel voor elkaar zou kunnen krijgen. En dat geldt ook voor je geestelijk streven, denk erom. Niet zeggen: nu ja, dan blijf ik stoffelijk met m'n handen over elkaar zitten en dan zal ik het geestelijk wel even doen, want daar geldt precies hetzelfde.

Zoek geen grote veranderingen in je geestelijk leven en alles op het ogenblik, of je moet het idee zo klaar hebben, zo voelen nu heb ik deze kracht of ik heb dit vermogen, dat je al het andere opzij kunt zetten. Begrijpt u? Maar alleen dan. Dan heeft u de grootste en de beste mogelijkheden om van al datgene, waarover onze vriend heeft zitten vertellen, tijdens uw eigen stoffelijk bestaan zelfs nog, de rijpe vruchten te plukken.

Nu, dan hoop ik alleen maar, dat die raad tot het plukken van enkele prettige vruchten zal voeren, dat ze u wel mogen bekomen en dat u er geestelijk en stoffelijk baat bij zult hebben. Dan is het woord aan de laatste spreker om de bijeenkomst te sluiten.

:--:

Vrienden, ik moet aan de hand van een door u te stellen onderwerpje deze bijeenkomst voor u gaan beëindigen. Welk onderwerp kiest u vandaag?

Golfslag.

Het leven is als een zee, zo zegt men tenminste en zoals de zee wordt opgezweept door de wind, zo wordt het leven vaak in sterke beroering gebracht door gebeurtenissen die we zelf niet kunnen beheersen. Maar hoe moeten wij eigenlijk dan deze goldslag bezien? Is zij een noodlot, is zij een karma? Ach, nee, laat ons het anders stellen.

In het leven is heden mogelijk wat morgen onmogelijk lijkt en heden reikt mijn stoffelijk vermogen, waar morgen zonder mededogen een onvermogen ik wel sterk gebonden lijkt.

Heden vrij en tot de hemel opgeheven, morgen neergeworpen in het diepste duister, in het niet.

Dat is de golfslag van het leven, dat is het verschil, het eeuwig zweven dat de drijvende kracht van God u biedt.

Gij zijt u zelf, maar door nu boven het ik tot hemelen uit te stijgen en dan te dalen tot het diepste diep, beseft gij eerst uw eigen wezen.

In het wisselen van het gebeuren, in de golfslag van leven en geestelijk gebeuren, vindt gij voor uzelf de kracht, de macht, het weten omtrent eigen wezen.

Allleen door de goddelijke wind, die het bestaan voor ons beroert en tot een golvend wezen voert, kunnen wij onszelf verstaan en slechts wie het eigen ik erkent kan tot de schepper gaan.

Zo laat de golfslag rustig gaan.

Laten vreugd en leed elkander steeds vervangen en laat vervulling en verlangen gaan naar geest of diepste stof.

Zoek nu de schoonste bloem van allen in de geestenhof om dan tot stoffelijk diep bestaan

tot droefheid, woede, ongeduld, tot wereldverwerping zelfs nog te vervallen.

Het hindert niet, zolang gij in dit alles ziet de golfslag waarin het eigen ik zichzelf meet, zichzelf erkent en zo het erkende ik uiteindelijk doet stijgen in een hoge vlucht tot het water dat de lucht ontvlucht en boven in het niet misschien tot wolk wordt en weer tot de aarde neder zeilt.

Zo kore dan uit golfslag van bestaan ons wezen tot den God, die misschien nog zwijgt, maar dan ons wel zal spreken en ons zal tonen ook waarom op 's levens oceaan nog steeds de golven breken.

Ik hoop, dat ik het duidelijk heb gemaakt. Golfslag is wisselwerking, golfslag is mogelijkheid tot erkenning, mits men niet onbewust de dingen door-maakt, maar mits men ze beleeft en zelfs in alle mogelijkheden van beloven, zelve richting geeft aan hetgeen men erkent en dit altijd weer richt op het goddelijk licht.

En daarmee vrienden, zou ik graag deze bijeenkomst willen besluiten. We wensen u allen een heel gezegende en heel prettige zondag toe. We hopen, dat de lessen van vandaag, al hadden ze misschien wat minder wijdings-elementen, voor u belangwekkend genoeg zijn om erover na te denken en we hopen ook dat de misschien in de komende tijd nog wel te herhalen mededelingen omtrent nieuwe werkingen van verschillende sprekers en naar we hopen uiteindelijk ook door een van de broeders van de grote broederschap, u nog meer kunnen helpen om u in deze tijd te oriënteren en de juiste weg in te slaan.

En voorlopig lijkt me de juiste weg op het ogenblik: een dag waarop u zoveel mogelijk puurt uit de zon en de vreugde die u worden gegeven, innerlijke kracht zoekt en eigen harmonie gebruikt om kracht te winnen voor de komende week. Dus prettige zondag allemaal.

1910

1911

1912

1913

1914

1915

1916

1917

1918

1919

1920

1921